

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasačních stížnostech žalobce a ustanoveného advokáta žalobce Mgr. Michala Zákravského proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 155,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 155, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze 18. 12. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 155, byla zamítnuta žádost zástupce žalobce Mgr. Michala Zákravského, advokáta, se sídlem Langrova 7, Šumperk, o zrušení jeho ustanovení zástupcem pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003, č. X.

Proti tomuto usnesení podal ustanovený zástupce Mgr. Michal Zákravský (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Stěžovatel uvádí, že poté, kdy byl žalobci ustanoven zástupcem, žalobce s ním nespolupracoval a ani přes opakované výzvy neposkytl jakoukoliv součinnost, a proto stěžovatel požádal soud o zrušení svého ustanovení. Tato žádost byla zamítnuta usnesením krajského soudu ze 18. 12. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 155, proti níž stěžovatel brojí kasační stížností, neboť se domnívá, že soud nepostupoval při zamítnutí žádosti o zrušení ustanovení správně. Stěžovatel uvádí, že žalobce i nadále nespolupracuje, nijak se s ustanoveným advokátem nekontaktoval a na dopisy neodpovídá. Písemné podání žalobce, které advokátovi bylo soudem doručeno, je pro jakékoliv další zpracování absolutně nepoužitelné pro svoji nečitelnost. S ohledem na tyto skutečnosti

není možné, aby stěžovatel žalobci poskytl řádnou právní pomoc, a proto stěžovatel žádá, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno.

V zákonné lhůtě rovněž podal žalobce kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá zrušení usnesení krajského soudu, a aby mu byl soudem ustanoven „jeho“ advokát JUDr. Tomáš Sokol.

Kasační stížnosti stěžovatelé opírají, jak lze dovodit z obsahu jejich podání, o důvod vymezený v ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatelé proto navrhuji, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil.

Vyjádření žalovaného ke kasačním stížnostem nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobami oprávněnými a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelé uplatnili ve svých kasačních stížnostech. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnosti jsou důvodné.

O kasačních stížnostech Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, stěžovatel byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 140, ustanoven zástupcem žalobce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003, č. X. Protože žalobce se stěžovatelem nespolupracoval a ani přes opakované výzvy neposkytl jakoukoliv součinnost, požádal stěžovatel soud o zrušení svého ustanovení. Krajský soud v Ostravě usnesením ze 18. 12. 2008, č. j. 19 Cad 124/2003 - 155, žádost zamítl. Své rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatel byl žalobci pro žalobní řízení ustanoven zástupcem na základě žádosti žalobce, a to poté, co soud zprostil povinnosti zastupovat žalobce JUDr. Josefa Hasalu, advokáta, se sídlem Radniční 13, Šumperk. Dále v odůvodnění bylo uvedeno, že přípis ze dne 19. 8. 2008, ze dne 8. 9. 2008 a ze dne 2. 12. 2008 ustanovený zástupce žalobce sdělil, že mu doposud ani přes opakované výzvy nebyla žalobcem poskytnuta součinnost. Žalobce nespolupracuje a při jeho jediném telefonním rozhovoru se zástupcem vyplynulo, že má svého advokáta. Jeho rukou psaná žaloba je absolutně nečitelná a nepoužitelná pro jakékoliv další zpracování, proto ustanovený advokát požádal o zrušení svého ustanovení. Krajský soud dále své rozhodnutí o zamítnutí žádosti zástupce žalobce odůvodnil tím, že žalobce soudu nesdělil, že udělil plnou moc jinému advokátovi. Za situace, kdy žalobce setrvává na žalobě, nepředložil plnou moc, z níž by vyplynulo, že udělil ke svému zastupování plnou moc jinému advokátovi, soud návrh na změnu advokáta zamítl, byť z obsahu spisu je patrné, že žalobce píše téměř nečitelná podání.

V daném případě krajský soud své rozhodnutí odůvodnil tak, jak výše uvedeno, aniž by zohlednil tvrzení stěžovatele, že žalobce s ním - ustanoveným advokátem nekomunikuje, přes opakované výzvy neposkytl jakoukoliv součinnost, rukou žalobce psaná žaloba je absolutně nečitelná a nepoužitelná pro jakékoliv další zpracování.

V souladu s platnou právní úpravou je advokát oprávněn odmítnout poskytnutí právních služeb jen z důvodů, které jsou taxativně uvedeny v § 18 až § 20 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. Podle § 20 odst. 2 citovaného zákona je advokát oprávněn odstoupit od smlouvy o poskytování právních služeb, popřípadě požádat o zrušení ustanovení či požádat Komoru o určení jiného advokáta (§ 18 odst. 2), dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Advokát je oprávněn takto postupovat také tehdy, pokud klient přes poučení advokátem o tom, že jeho pokyny jsou v rozporu s právním nebo stavovským předpisem (§ 16 odst. 1), trvá na tom, aby advokát přesto postupoval podle těchto pokynů.

V posuzované věci se krajský soud vůbec nevyjádřil k tvrzení stěžovatele, že mu žalobce neposkytuje potřebnou součinnost, takže není schopen poskytnout žalobci řádnou právní pomoc. Nevyhovění žádosti stěžovatele o zproštění povinnosti žalobce zastupovat nemůže být odůvodněno pouze tím, že žalobce soudu nepředložil plnou moc jím zvoleného advokáta a na žalobě trvá. K nevyhovění žádosti stěžovatele lze přistoupit pouze tehdy, pokud tvrzení stěžovatele o skutečnostech bránících mu v řádném zastupování žalobce neshledá soud dostatečnými pro zproštění stěžovatele k zastupování žalobce.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že krajský soud by měl vést žalobce k tomu, aby ve smyslu platné právní úpravy (ust. §§ 42 - 43 o. s. ř.) jeho podání adresovaná soudu byla čitelná.

S ohledem na výše uvedené tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud pak v novém rozhodnutí ve věci rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu